

етнически конфликти;

- мнението, че могат да се засият негативните етнически стереотипи;

- липсата на готовност и визия за справяне с наличните проблеми, базирани на реалната етническа ситуация в страната;

- недобра развита методология при преброяванията, при която на въпроса, кой следва да се счита „ром“, трябва да се вземат предвид отговорите на тези, които заявяват ромския си произход, или много по-голяма част от тях, външно оценени;

- методическо затруднение за справяне с отказа на ромите да „признаят“ своята етническа принадлежност;

- различния статут на ромите, който заемат в отделните европейски държави. Така например някои автохтонни групи роми имат статут на малцинство и имат пълни граждански права – Белгия, Германия (основно синтите), Финландия, Норвегия, Швеция, както и в много държави от Централна и Източна Европа: Латвия, Унгария, Румъния, Словакия, Полша. В други (например Гърция) ромите, които отдавна пребивават в страната, са признати като етническо или национално малцинство, докато скоро пристигналите групи имат статут на имигранти. В Ирландия номадите имат пълни граждански права, но не са разпознати като етническо или национално малцинство. Френската конституцията и законодателство не дефинира понятието „малцинство“ (което се дължи на френската правна доктрина, според която нацията е единна и в страната няма малцинства). В Испания, Португалия, Лихтенщайн, Люксембург, Малта, Естония, България ромите не са разпознати като етническо и национално малцинство. Италия не приема наличието на малцинства, отчасти се признават някои лингвистични групи.

През последните години са предприети много положителни инициативи в подкрепа на интеграцията на ромите. Същността на стратегията „Европа 2020“ е свързана с развитието на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж. Тя създава условия за икономическа и социална интеграция на най-многобройното малцинство в ЕС – ромите. Нейните цели са да осигури икономическа, социална стабилност, защита на човешките права, борбата с бедността и социалното изключване, сигурен достъп до здравни услуги, превенция на отпадащите от обучението и т.н. Европейската политика е фокусирана основно в четири области: достъп до обучение, работа, здравеопазване и жилищни условия. Основната инициатива, която е заложена е „Десетилетието на ромското включване 2005-2015 г.“, е насочена към ускоряване на социалното включване и подобряване на социално-икономическия статус на ромите в Европа. Въпреки че в България бе създадена необходимата нормативна, административна и оперативна рамка за провеждане на политики за интеграция на роми, постигнатите резултати са незначителни. Повечето програми, насочени към ромите, са фрагментарни, обхващат отделни проблемни области и в тях участват незначителен дял от ромската общност. Необходимо е „ускоряване и